

Bjørnen og løva

Tor Inge Jøssang

This book is for sale at <http://leanpub.com/bjornenoglova>

This version was published on 2012-12-25

This is a Leanpub book. Leanpub empowers authors and publishers with the Lean Publishing process.

Lean Publishing is the act of publishing an in-progress ebook using lightweight tools and many iterations to get reader feedback, pivot until you have the right book and build traction once you do.

To learn more about Lean Publishing, go to <http://leanpub.com/manifesto>.

To learn more about Leanpub, go to <http://leanpub.com>.

©2012 Tor Inge Jøssang

Til Siri

Ved elva

Det var en gang en liten bjørn som gikk tur i skogen. Da kom han til ei elv. Nede i vannet så han noen fisker. Da klatret bjørnen ut på en stein. De skarpe klørne suste gjennom lufta og ned i vannet. Der satte den klørne på en diger laks. Så gjorde bjørnen det samme om igjen. Nok en laks. Da bjørnen hadde fanget tre fisker var det ikke flere å se. De var blitt skremt vekk.

- Tre fisker, det skal bli en god middag, tenkte bjørnen.

Men så begynte det å knake og ut av buskene ved elva kom det en løve.

Den brølte fryktelig høyt.

“RRRRROOOOOOAAAAAAAAAAAAARRRRRRRRRRRRR. Få fiskene!”

Så tok løva de tre fiskene i munnen og løp av gårde.

Fuglen

Den lille bjørnen begynte å gråte.

"UUUUUUUUHUUUUHUHHUUUUUUUUUUUU."

Da kom det en fugl flyvende.

“Hva er det du griner for?”, spurte fuglen.

"Jeg griner fordi jeg er sulten og løva har tatt fiskene jeg skulle ha til middag.UUUUUUUUHHUUUHUUHUUUUUUUUUUU."

“Ikke grin, lille bjørn, jeg skal hjelpe deg”, sa fuglen.

Fuglen fløy av gårde. Det gikk opp et fjell og ned et fjell, gjennom en dal og forbi en skog, og så kom den fram til løvens hule.

Utenfor hula lå de tre fiskene på en stein, og inni hula hørtes løvas snorking.

Løvehula

Da fuglen hadde funnet løvehula fløy den tilbake til elva.
Der satt bjørnen ennå og grein.

"UUUUUUUUUUHUUUUHUHHUUUUUUUUUUUUUUUUUUUU."

“Ikke grin, lille bjørn. Jeg har funnet fiskene. Følg etter meg, så skal jeg vise deg veien.”

“Javel”, svarte bjørnen.

Fuglen fløy først og bjørnen fulgte etter. Det gikk opp et fjell og ned et fjell, gjennom en dal og forbi en skog, og så kom de fram til løvens hule.

Inni løvehula hørtes snorkingen til løva.

Og utenfor hula lå fortsatt de tre fiskene på en stein. Den lille bjørnen listet seg forsiktig bort til steinen og tok fiskene i gapet. Så listet den seg forsiktig vekk. Men akkurat da bjørnen trodde den var trygg, så trakk den på en kvist. Den knakk med et smell. Fra hula tok snorkingen brått slutt. Løva bykset ut og brølte vilt da den så at fiskene var borte.

“RRRRROOOOOOAAAAAAAAAAARRRRRRRRRRRRR.”

Flukten

Da begynte den lille bjørnen å løpe så fort den kunne. Den hoppet gjennom busker, sprang gjennom lyng, plas-
ket gjennom et bekkedar. Men løva var raskere og kom
nærmere. Og nærmere. Og nærmere.

Til slutt var løva rett i hælene på den lille bjørnen. Det
var rett før løva skulle til å sette tennene rett i nakken på
bjørnen, men så kom de rundt en sving og der lå huset til
den lille bjørnen.

Bjørnen løp inn i huset, slo døra igjen rett foran nesen til
løva og låste.

Klikk, lås.

Da ble løva rasende. Den banket i døra og brølte.

“RRRRROOOOOOAAAAAAAAAAAAARRRRRRRRRRRRRRR.”

“Du trenger ikke brøle. Det var mine fisker”, ropte bjørnen
gjennom døra.

Middagsmat

Da løva hadde gitt opp, gikk bjørnen inn på kjøkkenet sitt. Den fyrte opp i ovnen og satte på ei steikepanne. Da fiskene var godt stekt, satte bjørnen seg ved middagsbordet. Den var svært sulten og spiste opp alt.

Etterpå gjespet den lille bjørnen og kjente at den var blitt veldig trøtt. Bamsen gikk opp trappa i huset sitt og klatret opp i senga. Den la hodet på den myke puta og trakk dyna godt opp under haken sin. Så lukket bjørnen øynene sine.

Og sovnet.

“zzzzzz.”